

Jozef in de put

Verhaal

Jacob woonde met Lea, Rachel en al zijn kinderen in Kanaän. Jozef, de zoon van Rachel en Jacob was zijn lievelingszoon. Jacob had een prachtige jas voor hem laten maken. De broers van Jozef kregen een hekel aan hem want Jozef vertelde alles wat hij hoorde over zijn broers aan hun vader.

Op een nacht kreeg Jozef een droom. Hij droomde dat hij met zijn broer bezig was op een veld om de stengels van het koren bij elkaar te binden. Ze maakten bundels en legden die neer maar de bundel die Jozef had gemaakt ging ineens rechtop staan. De bundels van de broers gingen ook staan en bogen voor de bundel van Jozef. De volgende morgen vertelde hij zijn droom aan zijn broers. Zij reageerden boos en zeiden: “Wat wil je zeggen? Ben jij de baas over ons?”

De volgende nacht kreeg Jozef weer een droom. Hij vertelde zijn droom aan zijn vader en zijn broers. “Ik heb weer een droom gehad,” zei hij. “Ik zag dat de zon, de maan en elf sterren bogen voor mij.” Zijn vader waarschuwde hem: “Wat wil jij zeggen? Moeten ik, je moeder en je broers soms voor jou buigen?” Zijn broers kregen nog meer hekel aan hem.

Op een dag zei vader Jakob tegen Jozef: “Je weet dat je broers op de kudde passen. Ga eens bij hen kijken of alles in orde is. Kom daarna vertellen wat je hebt gezien.” Jozef ging naar zijn broers. Zij zagen hem al in de verte aankomen en ze bedachten een plan om hem te doden.

“Daar komt hij aan, onze dromenkoning! We vermoorden hem en gooien hem in een put en dan zeggen we dat een wild beest hem opgegeten heeft.” Juda, één van de broers zei: “We mogen hem niet doden.” Ruben, de oudste broer, wilde Jozef niet doden maar hem veilig bij hun vader terugbrengen en daarom zei hij: “Verderop in de steppe is een put. We gooien hem daarin. Dan hoeven we hem niet te doden.”

Jozef kwam bij zijn broers aan. Ze pakten hem vast, trokken zijn jas uit en gooiden hem in de put. Daarna gingen ze eten.

Terwijl ze daar zo zaten, zagen zij een groep mannen aankomen. Zij hadden kamelen bij zich en alle kamelen hadden prachtige spullen op hun rug. Zij gingen die verkopen in Egypte.

Juda bedacht snel een nieuw plan. Hij zei tegen zijn broers: “We verdienen er niets aan als we Jozef in de put achter te laten. Laten wij hem verkopen.” De broers vonden dat een goed idee. Ze trokken Jozef uit de put en verkochten hem voor twintig zilverstukken aan de kooplieden.

Ruben was er niet bij toen dit gebeurde. Hij zag dat Jozef niet meer in de put zat. Waar zou hij zijn? Hij rende naar zijn broers en riep: “De jongen is weg! Wat moet ik nu beginnen?”

De broers pakten de prachtige jas van Jozef, slachtten een klein geitje en doopten de jas in het bloed. Ze zeiden: “Vertel aan onze vader dat wij deze jas hebben gevonden en vraag of die jas misschien van Jozef is.” Daarna stuurden ze de knecht naar hun vader. Vader Jacob herkende de jas meteen. Hij begon te huilen. Jakob was zo verdrietig, dat niemand hem kon troosten. Hij bleef heel lang heel verdrietig.